

Så er vi her igjen. Jubelen rakk ikke en gang å stilne før noen syntes det var en god ide med en ny runde. Så nå står dere igjen over et valg dere vil bli husket for. Hva blir viktigst? Barnets beste? Eller å legge ned Mo skole for å statuere at dere gjør noe for å spare penger? En innsparing som er skremmelig dårlig dokumentert. Vil det i det hele tatt bli en innsparing? Blir dere sittende igjen som de som raserte Mo, uten å spare en eneste krone på det? Og hvor mange barn vil dere om så røve tryggheten fra? Hvor mange familier vil få en enda trangere tidsklemme? Hvor mange gårdsbruk i utkanten mister håpet om at odelsjenta vil ta over gården? Hvor mange hjemflyttere flytter ikke hjem likevel? Hva blir viktigst?

Jeg har 2 skoleelever på Mo Oppvekstsenter. Et oppvekstsenter jeg kunne ha skrevet side opp og side ned om hvor bra er! Og om hvor trygt og godt det er å få gå på et oppvekstsenter! Hvor utrolig takknemlig jeg er for at mine barn fikk starte livet sitt akkurat her. Med trygge voksne i alle ledd, som ser alle og bryr seg om alle. Her i Øvre Surnadal har vi det så godt, ikke ødelegg dette for oss!

Kommunedirektøren uttalte under fjorårets skolenedleggelsesrunde: *«Jeg godtar ikke premisset om at en ny struktur vil rasere verken grendene eller kommunen.»* Jo, det er akkurat det som vil skje. Ikke om 1 år eller 2 år, men sakte og sikkert vil grenda dø ut. Uten en lokal møteplass har vi ikke lenger en naturlig anledning til å bli kjent med de på andre siden av dalføret. Vi trenger limet vårt! Og hva er limet til grenda? Jo, det er møteplassen vår. På Mo Oppvekstsenter tilbringer barna våre dagene sine, vi foreldre møtes i grinda og på skoleplassen. Etter skoletid arrangeres det sportslige fritidsaktiviteter her. Og det er bursdager. Møter. Korps-øvinger. 17. mai-arrangement. Julegrantrenning. Juletreffest. Halloweenfest. Og ja, det meste kan videreføres om skolen legges ned. Og det blir gjort, noen år. Så kommer det nye foreldre til, foreldre som ikke har møttes over grinda til Mo Oppvekstsenter. Som kun sees i bil opp og ned til Skei. Slikt skapes det hverken vennskap eller samhold av. Og har ikke vennskap, samhold og tilhørighet lenger en verdi i dagens samfunn?

Og hadde det vært slik, at det sto en stor og flott skole på Øye, klar til å ta imot barna fra Mo. Med god plass og godt læringsmiljø for alle. Så hadde situasjonen vært litt annerledes, og vi på Mo hadde hatt litt mindre å syte om. Men nå er det jo slik, at Subus er allerede sprengt. Lærerne på Subus ønsker ikke flere elever! Alt de ønsker seg er forbedringer for de barna som allerede går der. Og ikke minst, forbedring for sin egen arbeidshverdag. Jeg var på dialogforum på Subus 21. april 2026, og jeg fikk vondt i hjerte av å høre på gråtkvalte og fortvilede Subustlærere, som fortalte om hva de står i på Subus. På kaos, manglende klasserom, manglende uteareal, manglende forståelse fra kommunen. Nerven i stemmen fortalte at det var ikke første gang de har reist stemmen uten å bli hørt. Dette skulle dere ha hørt, alle dere i kommunestyre. Men det var sanneligvis ikke mange av dere som møtte opp.

Så at det nå legges til grunne dette tallet på 595 elever. Skolen skal jo være dimensjonert for det, sier de som sier de forstår seg på det. Og det går i dag bare 521 elever på denne skolen, men likevel sier de som har sin arbeidshverdag her at skolen er overfylt. Skulle vi kanskje ha sett på dette 595-tallet? Skulle vi kanskje ha begynt å tenke litt realistisk, og ikke bare tall på papir?

Apropo tall. Her sitter jeg med en følelse på at noen ikke har gjort jobben sin særlig bra. Innsparing på 3,9 millioner ved å legge ned Mo skole. Har noen glemt å tatt med kostnadssiden? Ikke en krone er tatt med som omhandler kostnadene som utløses med 30 ekstra elever på

Subus. Hvis rektor Grunde Walseth får det som han vil, blir minst to klasser delt opp. Han ytret på dialogmøtet at det etter hans mening vil bli for store klasser. Dette vil i så fall gi 2 ekstra lærere, og det vil utløse behov for flere klasserom. Ikke noe av dette er tatt med i regnestykket!

Men også innsparingsbeløpene kan man stille spørsmål ved, de virker heller ikke særlig realistiske. Her burde tallene vært bedre dokumentert.

Så var det belastningen dette vil påføre de minste barna. For det er jo tross alt barnas beste som bør tas mest hensyn til i denne saken. Her vet jeg nesten ikke hvor jeg skal begynne. 5- og 6-åringer som må sitte timevis på buss hver dag. En time på bussvent. En TIME! Mens medelever i nedre Surnadal kan sykle hjem og starte fritida, så må de fra Mo sitte i EN TIME og vente før de i det hele tatt kan starte turen hjem. Hva hvis vi voksne måtte sitte i en time utenfor kontoret vårt etter endt arbeidsdag, sliten, lei og klar av dagen, og måtte vente i EN TIME før vi kunne kjøre hjem? Og vi dobbeltsjekknet virkelig under dialogmøtet, Kenneth Bergstad kunne bekrefte at det kom IKKE til å bli satt inn ekstra busser, det VIL bli EN TIME bussvent. Hvor utslitt og lei er ikke barna da når de endelig kommer hjem? Blir det overskudd eller tid til fritidsaktiviteter? Overskudd til å være barn?

Hvordan kan noe av dette i det hele tatt vurderes som barnets beste??

Siv Beate Stangvik, mor til 2 elever på Mo Oppvekstsenter